

Arnošt Vašíček

EGYPTSKÉ ZÁHADY

STŘEDOZEMNÍ MOŘE

GÍZA

SAKKARA

ÚDOLÍ KRÁLŮ

KAHIRA

STARÝ EGYPT

ZEMĚ FARAONŮ

ON – HELIOPOLIS

ESNA

RUDÉ
MOŘE

EDFU

Arnošt Vašíček
EGYPTSKÉ
ZÁHADY

Egyptské záhady

Vyšlo také v tištěné verzi

MYSTERY
FILM

Arnošt Vašíček

Egyptské záhady – e-kniha
Copyright © Mystery Film, 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Arnošt Vašíček
EGYPTSKÉ
ZÁHADY

**Aktualizované
a rozšířené vydání**

MYSTERY
FILM

2026

Arnošt Vašíček: EGYPTSKÉ ZÁHADY

Mystery Film, Ostrava 2026, třetí vydání

Copyright © Arnošt Vašíček

Veškerá práva vyhrazena (All rights reserved)

Tato kniha ani jakákoliv její část nesmí být publikována, kopírována, elektronicky ani jiným způsobem šířena bez výslovného povolení.

Vydal: Arnošt Vašíček – Mystery Film, Mánesova 20, Ostrava 2

Fotografie © Profimedia: Heinz-Dieter Falkenstein/imageBROKER str. 207, Patrick Landman/Science-photo str. 82, Valter Pacholka/ASTROPICS str. 173, Arnošt Vašíček a archiv Mystery Film

Ilustrace ChatGPT

Obálka, grafická úprava a sazba Daniele Janošcová

Mystery Film

Ostrava 2026

ISBN v tištěné verzi 978-80-88572-00-8

ISBN e-knihy 978-80-88572-02-2 (1. zveřejnění, 2026) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-88572-03-9 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-88572-01-5 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

OBSAH

OZVĚNY MINULOSTI

11 Co skrývá Velká pyramida   15 Osvobozující rozsudek pro Chufeva   20 Okupované stavby bohů   24 Nad stavenišťem trvale nejasno   26 Létaající kameny   28 Hrobky? Ale kdepak...   30 Mlčící stěny   32 Vyvolávači deště?   33 Zakódované informace   35 Energie odnikud   37 Navigační stanice Gíza?   45 Architekti hledají anomálie   49 Tady něco nehraje   50 Tajemné dveře   51 Past na duši   54 Poněkud odvážná teorie   54 Vše je jinak?   57 Sezame, otevři se   60 Šokující objev
<p>63 Tajemný bůh Thowt</p> <p>65 Příliš vysoký nebožtík</p> <p>66 Pátrání po rodném listu</p> | <p>67 Hádky o podmořské město</p> <p>70 Teskný pohled Sfingy</p> <p>74 Svědectví spícího proroka</p> <p>75 Tajné knihy</p> <p>77 Stopy v Austrálii</p> <p>83 S nasazením života</p> <p>85 Sál záznamů</p> <p>88 Osirisova šachta</p>
<p>93 Tajuplné nálezy</p> <p>95 Džoserova pyramida</p> <p>97 Izolační komory</p>
<p>100 Společenství moudrých</p> <p>103 Kolosy uprostřed vod</p> <p>105 Světlo faraonů</p> <p>109 Zvěrokruh z Esny</p>
<p>112 Zaváté stopy</p> <p>114 Neznámá země Punt</p> <p>117 Skřítek, nebo bůh?</p>
<p>120 Bohové odjinud</p> <p>121 Případ božské blondýny</p> <p>123 Modrá je dobrá</p> |
|---|---|

OZVĚNY SPIKNUTÍ

128 Tutanchamon byl ženou 129 Šokující podezření	132 Odvážný kacíř

134	Fakta podporují šílenou domněnku	146	Utajené hrobky
140	Upečená a roztrhaná mumie	147	Osudová kráska
142	Vražedné spiknutí	149	Pátrání po Kleopatře

OZVĚNY NEBES

154	Tajemný Benben	181	Pátrání po pravosti
157	Poslední svědek	184	Uctívání zářící koule
159	Létající disky	187	Nelidsky dlouhá lebka
165	Pout' do jiného vesmíru?	189	Ufo nad Sinajem
170	Pod svitem Siria	191	Zjevení v Zeitounu
172	Patálie s psí hvězdou	193	Zázračná uzdravení
175	Pěkně stará detektivka	193	Vděk za azyl
177	Obr a trpaslík	194	Země zjevení zaslíbená
179	Tulliho papyrus		

OZVĚNY TEMNOT

199	Příliš mnoho mumii	216	Hledá se pachatel
203	Řekni mi, mámo, proč...	220	Útoky ze záhrobí
206	Chybějící těla	224	Přece jen úder z neznáma
208	Strach z kříženců?	227	V moci magie
209	Mimozemský experiment?	228	Příliš mnoho tajemství
210	Šokující dodatky	230	Božská energie
213	Tajemní strážci hrobů	232	Skrytá tvář
214	Kletba faraonů		

*Egyptané stvořili více zázraků
než všichni ostatní lidé.*

Herodot

První díl Egyptských záhad vyšel již před čtvrt stoletím. Za tu dobu archeologové učinili nové, někdy velmi překvapivé objevy. Leccos se vysvětlilo a naopak vynořily se mnohé další nejasnosti, které na tajemnou minulost země faraónů vrhají ještě temnější stín. Kdosi moudrý řekl, že rozluštění každé záhady nás vždy přivede jen k další záhadě a ta je obvykle ještě větší než ta původní. A opravdu moderní věda sice dokonale zodpověděla spoustu šízravých otázek, ale s některými si stále neví rady. Získané poznatky některé nejasnosti ještě více prohloubily a zamotaly.

Nové vydání Egyptských záhad se snaží postihnout i senzační nálezy z posledních let. Přináší přepracovaný, aktualizovaný a notně rozšířený text původních dvou dílů doplněný o doposud nepublikované kapitoly.

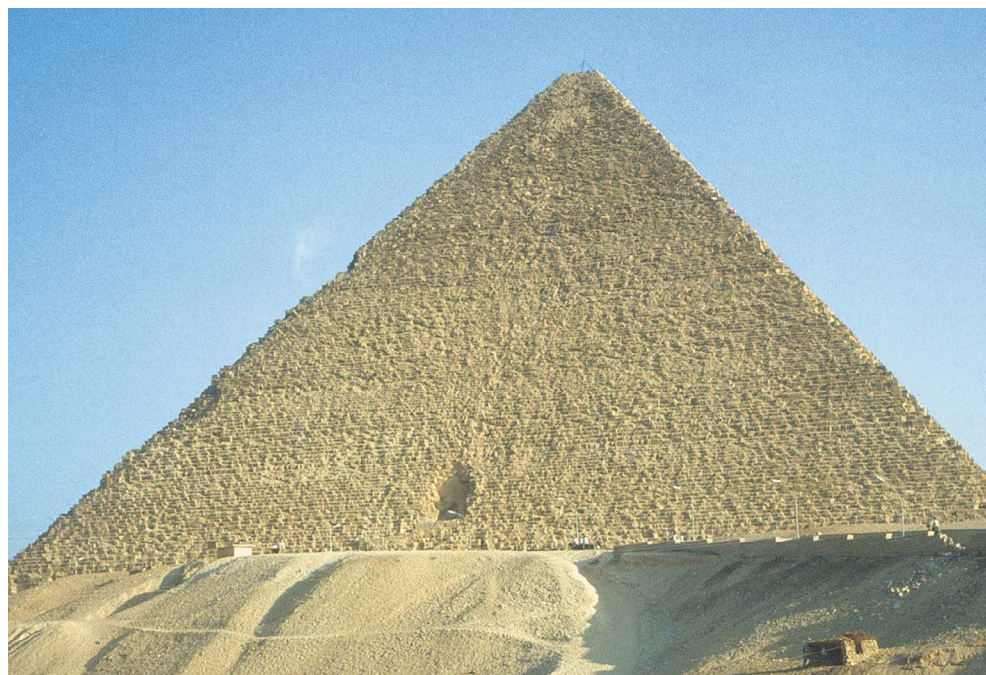
OZVĚNY MINULOSTI

CO SKRÝVÁ VELKÁ PYRAMIDA

V noci z 16. na 17. září roku 2002 sledovaly stamiliony televizních diváků z více než 140 zemí přímý přenos z pyramidového pole v Gíze. Hluboko v útrobách Velké pyramidy se malá skupinka lidí pokoušela proniknout za tajemné zapečetěné dveře. Před zraky celého světa tak mělo být odhaleno jedno z největších tajemství naší planety. Z takzvané královniny komnaty stoupá směrem k jihu dokonale opracovaná šachta čtvercového tvaru. Již na počátku devadesátých let dvacátého století německý badatel Rudolf Gantenbrink zjistil neuvěřitelný fakt: zatímco šachty z faraonovy komory ústí na povrchu pyramidy a předpokládá se, že sloužily k větrání nebo měly magický význam, tato jižní šachta je uměle uzavřena. Po 65 metrech ji přehrazuje vápencový blok se dvěma měděnými madly.

Odborníci z National Geographic a z egyptské Nejvyšší rady pro památky požádali bostonskou firmu iRobot o sestrojení zvláštního robota,

který by dokázal proniknout úzkou strmou šachtou až k překážce, prozkoumat ji a poodhalit, co se skrývá za ní. Přesněji řečeno – robot měl za úkol pomocí nejmenšího radaru na světě změřit tloušťku vápencových dveří, provrtat je a prostrčit dovnitř kameru s optickými vlákny. Ta pak měla zprostředkovat pohled do prostoru za dveřmi. Svět napjatě očekával objev tisíciletí. Odborníci i laičtí badatelé spekulovali, co je asi uloženo za pečlivě uzavřeným poklopem. Nachází se v tomto dosud utajeném prostoru nikdy nenalezená mumie faraona Chufeva? Jsou tam uloženy poklady nesmírné ceny, papyrusové svitky s tajnými vědomostmi, neznámé přístroje, nebo dokonce důkazy o návštěvách mimozemšťanů?

Ve víru těchto bouřlivých dohadů si nikdo nevšímal jedné šokující okolnosti. Okolnosti, která mrazila. Ke dveřím vede jen jediná cesta – 65 metrů dlouhá šachta o straně pouhých dvacet centimetrů. Tímto kameným tunelem se neprotáhne ani malé dítě. Dveře ale mají kliky právě z této strany. Jak je to možné? Jestliže je nikdy nemohla otevřít lidská ruka, komu tedy byly určeny? Od koho se očekávalo, že uchopí ona měděná madla a vstoupí do prostoru za nimi?

Rozluštění této fascinující záhady je úzce spjato s odpověďmi na klasickou sérii otázek: kdo, kdy, jak a proč. Tedy kdo pyramidu postavil, kdy

Pyramidy v Gíze patří bezesporu k největším záhadám světa.

se tak stalo, jaká stavební technologie byla použita a především proč bylo věnováno tolik nesmírného úsilí, aby v poušti vyrostl skutečný div světa. I když se nás učebnice dějepisu a odborná literatura snaží přesvědčit, že v případě Velké pyramidy máme docela jasno, pravda je zcela jiná. Čím více objevů bylo v této oblasti učiněno, tím více nejasností nás sužuje.

Většina egyptologů je přesvědčena, že Velká pyramida byla postavena v polovině třetího tisíciletí př. n. l. za panování faraóna Chufeva. Po něm vládli Chafré a Menkaure, kteří postavili další dvě pyramidy. K tomuto závěru mainstreamové vědce nepřivedl nějaký konkrétní historický záznam. Navzdory tomu, že staří Egyptané přesně a obsáhle zaznamenávali veškeré důležité události, nedochoval se žádný papyrus ani do kamene vyrytý nápis o tom, kdo a jak stavěl pyramidy v Gíze. Tento fakt je o to podivnější, že o stavbách údajně starších pyramid v Sakkáře se tyto informace dochovaly.

Vše, oč se vědci opírají, vychází z nepřímých důkazů. Vykopávky odhalily rozsáhlé osídlení čtvrté dynastie jižně od Sfingy. Soudí se, že šlo o dělnické město s administrativními a průmyslovými budovami. Žít zde mohlo až 20 000 lidí. Kromě stavitelů také spousta těch, kteří zajišťovali nejrůznější služby od stravování po péči o zdraví. Nechyběli kněží. Samotné pyramidy se netyčí obloze jako izolované kamenné hory, ale byly obklopeny chrámy, hřbitovy a hrázemi, což je považováno za projev plánované státní výstavby, která odpovídá vývoji královské pohřební architektury ve Staré říši. Nicméně to nevyvrací podezření, že všechny tři pyramidy už dávno stály, než k nim začaly přibývat mnohé další dodatečné přístavby.

V roce 2013 egyptsko-francouzská expedice ve Vádi el Jarf našla soubor papyrů a mezi nimi i tzv. Mererův deník. Sepsal ho úředník dohlížející na loď přepravující vápenec z Tury na místo zvané Achet-Chufu, což byl zřejmě starověký název staveniště Velké pyramidy. Získali jsme tedy konečný důkaz, že ji postavil skutečně Chufev?

Zcela jistě ne.

Záznamy v deníku uvádějí velikost lodí, rozměry dovážených vápencových kvádrů a jejich přepravu od Nilu ke dvěma kilometrům vzdáleným pyramidám, ale neupřesňují, nač měly být použity. Velká pyramida je sice zmíněna dvacetkrát, ale vždy jen jako místo určení, takže kameny mohly sloužit k vybudování některé z novějších budov. S ohledem na to, že deník byl sepsován na samém konci Chufevovy vlády, samotný jeho objevitel francouzský egyptolog Pierre Tallet soudí, že dovezený vápenec mohl sloužit k obložení vnějších stěn pyramidy.

OSVOBOZUJÍCÍ ROZSUDEK PRO CHUFEVA

Podle zavedené chronologie byla jako první vztyčena stupňovitá pyramida krále Džosera v Sakkáře. Stalo se tak někdy v 27. století př. n. l. Jeho syn Sechemchet skončil s prací na své pyramidě už u druhého stupně. Po několika dalších neúspěšných pokusech jiných panovníků si lépe vedl až faraon Snofru, který po sobě zanechal hned tři pyramidové stavby. A pak to přišlo.

„Až do krále Rampsinita panoval prý v Egyptě dokonalý zákonný pořádek a Egypt velice vzkvétal. Po něm se stal králem Cheops a ten prý přivedl Egyptany do veliké bídý. Nejprve dal zavřít všechny chrámy a zakázal přinášet bohům oběti, potom vydal rozkaz, aby všichni pracovali pro něho. Jedněm poručil, aby přivlékali k Nilu kameny z lomů v Arabských horách; když je přivezli po lodích přes řeku, nařídil jim, aby je vyložili a dovezli k Libyjskému pohoří. Pracovali ve skupinách po sto tisících lidech, každá vždy tři měsíce bez přestání. Deset let trvalo utlačovanému lidu, než postavil cestu, po které se kameny tahaly...Stavba samotné pyramidy trvala dvacet let.“

Historik Herodot, který Egypt navštívil v 5. století př. n. l., přiřkl tedy autorství Velké pyramidy faraonu Cheopsovi. Dnes je tento názor považován za neotřesitelnou skutečnost. V každém průvodci se lze dočíst, že pyramidy v Gíze postavili Cheops, Chafre, za jehož vlády prý vznikla i proslulá Sfinga, a Menkauer.

Cheops je řecká a latinská forma egyptského jména Chufev. Tento faraon žil v 26. století. O jeho působení máme jen velmi málo zpráv. Sám po sobě nezanechal téměř žádné psané památky. Kromě jediné, pouhých sedm centimetrů vysoké sošky ze slonoviny nalezené v Abydosu, nejsou známa žádná králova vyobrazení. Na panovníka, který vybudoval tak obrovské dílo, je to až podezřele málo. Jak je možné, že významný stavitel nebyl oslavován v nesčetných vytesaných textech a že poblíž pyramidy nestály jeho obrovské sochy?

Historikové při této příležitosti obvykle připomínají antické autory, podle nichž dlouholetou dřinou zbídačelý lid k smrti nenáviděl své despotické panovníky. Proto se vzbouřil, vyházel ven z pyramid mumie opovrhovaných králů, jejich sochy zničil a jména zapomenul. Je toto vysvětlení dostatečně pádné, nebo v mlžném oparu nejasností okolo původu pyramid v Gíze se skrývá prostý fakt, že je postavil někdo úplně jiný než Chufev, Chafre a Menkauer?

„Není absolutní shody mezi domorodci nebo spisovateli ve věci pyramid. Někteří je připisují výše zmíněným králům, jiní jiným, například uvádějí, že

největší vybudoval Armaios, druhou Amosid, třetí Inarón,“ napsal sicilský Řek Diodóros a dodal ještě jeden zajímavý fakt: „...*Za více než tři tisíce let se kameny nehnulý ze svého původního místa a všechny zůstaly neporušeny.*“

Diodóros žil v 1. století př. n. l., což ale znamená, že rodný list Velké pyramidy musel být vypsán o řadu století dříve, než se narodil Chufev. Tuto překvapující okolnost potvrzuje i několik jedinečných archeologických nálezů. V roce 1850 Auguste Mariette objevil v ruinách Esetina chrámu poblíž Velké pyramidy vápencovou stélu. Vytesaný nápis oslavuje faraona Chufeva za to, že opravil svatyni, texty na jejich zdech a sochy bohů. Doslova zde stojí: (*Chufev*) „...*založil dům Esety, vládkyně pyramidy, vedle domu Sfingy.*“ Tento jeden jediný řádek vyvolal mezi egyptology velké pobouření. Chufev sám zde totiž přiznává, že v jeho době pyramida a dokonce i údajně mladší sfinga již stály na svých místech. Takzvaná Inventární stéla je dnes uložena v Egyptském muzeu. Někteří historikové ji považují za podvrh. Text prý již v dávné minulosti padělali egyptští kněží, aby zdůvodnili své požadavky. Kdy se tak stalo a o jaké požadavky šlo, odpůrci pravosti stély neuvádějí. Zcela opomíjejí skutečnost, že stéla sděluje řadu podrobností z Chufevova panování, které potvrdil i soudobý archeologický výzkum. Mimo jiné se zmiňuje o tom, že faraon vedle chrámu bohyně postavil pyramidu pro svou manželku. Tato stavba opravdu stojí nedaleko Esetiny svatyně. Jde o jednu ze tří malých pyramid a byla věnována Chufevově ženě Henutsen.

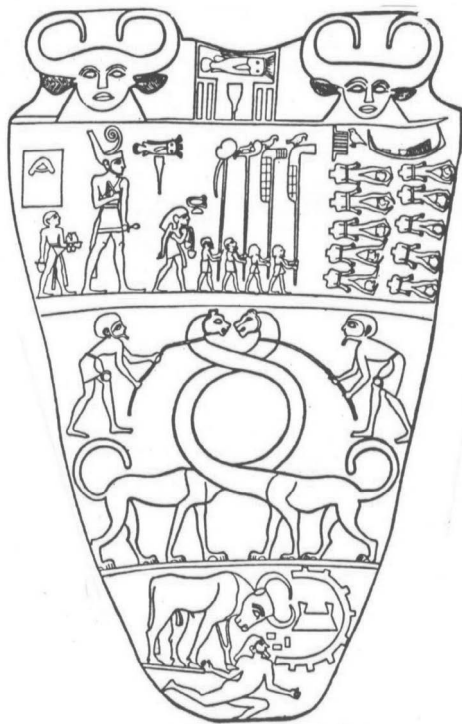
A je zde ještě jeden hmatatelný důkaz, že Velká pyramida stála dávno před Chufevem. K nejcennějším památkám z raných dějin Egypta se řadí Narmerova paleta. Téměř tři čtvrtě metru vysokou, umně vytvarovanou desku břidlice pokrývají z obou stran fascinující výjevy. Faraon je zde vyobrazen jako dobyvatel a sjednotitel Horního a Dolního Egypta. Kráčí za nosiči standart a přehlíží pobité nepřátele. Za jeho zády se ve zvláštním rámečku tyčí pyramidová stavba. Narmer žil někdy okolo roku 3000 př. n. l. V té době ale podle historiků ještě žádné pyramidy nestály. I ke vzniku údajně nejstarší stupňovité pyramidy krále Džosera u Sakkáry scházelo nejméně 300 let. Jak je tedy možné, že se pyramida objevuje na Narmerově paletě v těsné blízkosti krále? Byl to symbol nejvýznamnější stavby dobytého území?

Zdá se tedy, že hlavní pyramidy v Gíze i monumentální Sfinga byly vytvořeny daleko dříve, než se k moci dostal Chufev a další panovníci čtvrté dynastie. Egyptologové to ovšem nadále odmítají uznat. V přímém televizním přenosu z Velké pyramidy (*oné vzrušující noci 16. září 2002*) exceloval ředitel egyptské Nejvyšší rady pro památky Zahí Hawass. V tlumené záři

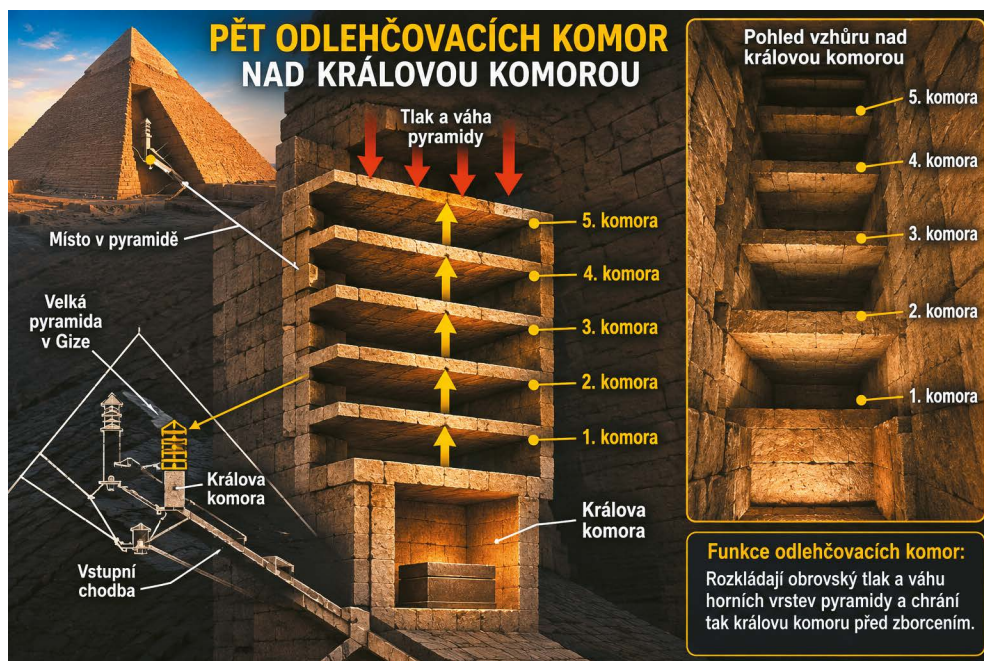

Téměř každý výjev na Narmerově stéle je udivující a nejde jen o pyramidovou stavbu, která se týčí ve zvláštním rámečku za zády krále. Přímo před panovníkovou hlavou pluje na obloze ohnivý sloup N. A. R., létající plavidlo boha Hora. Chtěl tím autor naznačit, že Hor měl se stavbou pyramidy hodně společného? Stejný objekt nacházíme i uprostřed horní části stély.

A jak asi máme rozumět výjevu, na němž se dva muži s pomocí dlouhých provazů snaží udržet neznámá zvířata? Je pouze náhoda, že tato tajemná dlouhokrká stvoření až podezřele přesně připomínají sauropodní dinosaury?

reflektorů vystoupil úzkou krkolomnou cestou až do nejvrchnější z pěti odlehčovacích komnat nad královou komorou, aby divákům na celém světě dokázal, že Velkou pyramidu opravdu vybudoval Chufev. Na jedné stěně nízkého nevlidného prostoru se skví červenou barvou vyvedený hieroglyfický nápis, jehož součástí je i královská kartuš. Hawass celý text přeložil jako Přátelé Chufeva a vysvětlil, že se pod tímto názvem skrývá jedna z pracovních brigád, která se podílela na výstavbě pyramidy a navěky tak po sobě zanechala památku. Opomenuto zůstalo, že na některých pyramidových kvádrech se sice našly kamenické značky, ale vždy jen ve formě šipek nebo lineárních čar, které naznačovaly, jak má být kámen uložen. Firemní znak dílny, jež příslušný kus vytesala, nebo jmenovka čety, která ho ukládala, nebyly v interiéru pyramidy nikdy objeveny a zřídka je rozpoznáváme jen na sousedních stavbách. Pokud by to bylo zavedenou zvyklostí, jistě bychom podobné nápisy nacházeli i na jiných pyramidových blocích. Samotný název pracovní čety Přátelé Chufeva je s ohledem na tehdejší společenské poměry velmi zvláštní. Zatímco jiní faraoni věřili, že se stanou bohy až po smrti, Chufev se prohlásil za živé ztělesnění boha Re. Byl to pán nad pány, skutečný král králů, obávaný despota a tyran. V tomto kontextu se nezdá příliš pravděpodobné, že by si nějaká parta ušmudlaných kameníků mohla dovolit nazývat se jeho přáteli.

Také představa, že nápis s faraonovou kartuší zůstal právě zde, aby se navěky zachovala památka na oddané dělníky, je zjevně lichá. Text se nachází na stěně asi metr vysoké místnosti, která byla již v dávnověku hermeticky uzavřena, sloužila k ryze technickým účelům a nepředpokládalo se, že by do ní někdy někdo vstoupil. Je to součást pětipatrové věže o celkové výšce 17 metrů. Střechu tvoří do špičky uložené obrovské kvádry, které rozvádějí tlak asi milionu tun kamení uložených nad nimi, aby nedrtil přímo strop královny komory. Všechny pět komůrek by navíc při zemětřesení nebo případném úderu shora sloužilo jako nárazové polštářky. Tento důmyslný systém zaručuje, že by králova komora bez újmy přečkala i přímý zásah atomovou zbraní. Celý komplex odlehčovacích komůrek objevil v roce 1837 plukovník Howard Vyse, který také jako první upozornil na hieroglyfický nápis a kartuš.

Americký badatel Zecharia Sitchin se domnívá, že znak faraona je padělek, a pochybuje, že Velkou pyramidu postavil Chufev. *„Existovala představa, že věk pyramid započal Džoserovou stupňovitou pyramidou a směřoval ke skutečným pyramidám, které se podařilo posléze postavit. Ale proč by mělo být tak důležité právě pyramidy dosáhnout? Pokud se umění stavby pyramid neustále vyvíjelo, proč nejsou pozdější pyramidy ve srovnání s pyramidami v Gíze lepší, ale spíše naopak méně dokonalé?“*

V lednu 2026 italský inženýr Alberto Donini zveřejnil šokující studii, v níž tvrdí, že Velká pyramida v Gíze je stará přibližně 25 000 let a upřesnil, že byla postavena kolem roku 22 916 př. n. l. Starověcí Egypťané pyramidu nepostavili celou, ale pouze zrekonstruovali již existující mnohem starší stavbu.

Donini svou hypotézu opírá o vlastní matematicko-statistickou metodu zvanou Relative Erosion Method (REM). Ta funguje tak, že měří a porovnává stupeň zvětrávání vápencových bloků na stejném místě pyramidy. Porovnává se povrch kamenů, které byly odhaleny až po odstranění vnějšího hladkého obložení, tedy asi před 675 lety s povrchem sousedních kamenů, které byly vlivem počasí vystaveny nepřetržitě. Na základě rychlosti eroze mladšího povrchu Donini dopočítal celkovou dobu zvětrávání původního jádra pyramidy. Vzorek měření u základny ukázal pravděpodobné stáří v rozmezí 11 000 až 39 000 let.

Přiklonil bych se k nejmladší uvedené hranici, která stavbu Velké pyramidy datuje okolo roku 9000 př. n. l., což je mimochodem doba, kdy se v Egyptě objevuje tajemný bůh a technický genius Thowt.

OKUPOVANÉ STAVBY BOHŮ

Zdá se, že Džoser a jeho následovníci jen napodobovali již stojící pyramidy v Gíze a setkávali se přitom se značnými problémy. Nedostatek zkušeností, nevhodný materiál a chybné plány způsobovaly, že se některé pyramidy částečně rozpadly, jiné se hroutily pod vlastní vahou. A právě tyto potíže jeho předchůdců prý přivedly Chufeva ke geniálnímu nápadu. „Když se (Chufev) podíval na obklady ze sušených cihel, spadané ze stupňovitých pyramid na zřícenou pyramidu v Médúmu, na ve spěchu změněný sklon Snofruovy první pyramidy, napadla ho chytrá myšlenka – přímo tady v Gíze přece stojí skvělé pyramidy, které nepatří nikomu, nemohl by požádat bohy o svolení, aby k nim mohl dostavět pohřební chrámy potřebné k jeho pouti do života poté?“ píše Sitchin a později dodává: „Chufevův následník Radžedef otcův nápad zavrhl a snažil se postavit, podobně jako Snofru, pyramidu vlastní. Ale proč staveniště posunul mimo Gízu, proč nepostavil svou svatyni vedle otcovy?

Jednoduché vysvětlení spočívá v tom, že prostor v Gíze byl už zastavěn. Stály zde už všechny tři pyramidy a zádušní komplex vybudovaný Chufevem.

Když následující faraon (Chafre) viděl Radžedefův neúspěch, vrátil se k Chufevovu nápadu – když nastala potřeba vlastní pyramidy, neviděl nic špatného v tom přivlastnit si druhou hotovou pyramidu v Gíze a obklopit ji vlastními stavbami zádušních chrámů. Jeho následovník Menkauer se pak stejným způsobem zmocnil poslední volné pyramidy zvané Třetí. Když byly všechny hotové pyramidy takto okupovány, nezbylo dalším faraonům nic jiného, než se pokusit o stavbu vlastních.“

Sitchin je přesvědčen, že Chufev vybudoval chrám poblíž Velké pyramidy a opodál postavil malou pyramidu pro svou ženu, do samotného nitra Velké pyramidy se ale neodvážil.

Mám dobré důvody se domnívat, že tomu bylo přesně naopak. Chufev se nerozpakoval vstoupit do Velké pyramidy a důkladně prozkoumat její útroby. Udělal to

Také tento výjev byl do kamene vyrytý dřív, než se podle historiků v Gíze začalo stavět. Jak je tedy možné, že zřetelně rozpoznáváme Sfingu a dvě velké pyramidy?

i s vědomím, že může vyvolat hněv bohů, a možná právě proto, nejdříve jako úlitbu, nechal opravit chrám zasvěcený bohyni Eset, paní Velké pyramidy, jak nám sděluje Inventární stéla.

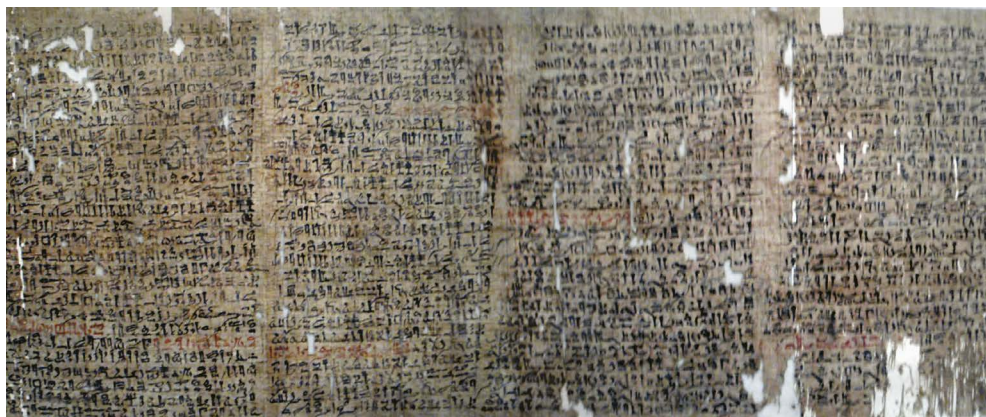
Co bylo silnější než strach z hrozícího rozhořčení a případného trestu božstev? Touha po světské moci jistě ne. Té faraonovi osud dopřál nadbytek. Chufev usiloval o víc než být největším pozemským pánem. Chtěl se vyrovnat samotným bohům. Prahla po jejich vědění. Pátral po tajných knihách boha Thowta, o nichž se věřilo, že kromě astronomických znalostí a poznatků z mnoha dalších vědních oborů obsahují také návod k získání nesmrtelnosti a popis čtyř kouzel.

Na Westcarském papyru je zapsán rozsáhlý Příběh o kouzelnících. Text vypráví, jak král Chufev povolal své tři syny a vyzval je, aby mu vyprávěli o činech kouzelníků z dávných dob. *„Třetí syn, Hor-De-def, řekl, že zná muže jménem Dedi, který dokáže, aby přirostla useknutá hlava, umí zkrotit lva a také zná počty Pdut v komorách Thowtových.“*

To byla kýžená voda na Chufevův mlýn. Nechal přivést kouzelníka a zeptal se: *„Je to pravda, co se o tobě říká, že znáš počty Pdut pro Thowtovu Iput?“*

„Ta čísla neznám, ó králi, ale vím, kde se Pdut nacházejí,“ odpověděl Dedi.

Název Iput pravděpodobně označoval „tajné komory původní svatyně“ a Pdut zřejmě znamená „výkresy s plány a čísly“. Jinými slovy řečeno, kouzelník přiznal, že sice netuší, co Pdut obsahují, ale ví, kde je faraon může najít. *„...Vposvátné komoře zvané místnost výpočtů je truhlice z broušeného kamene. Jsou v oné truhlici.“*

Westcarský papyrus je dnes vystaven v Berlíně. Zaznamenává pět podivuhodných epizod, v nichž hlavní roli hrají především kouzla a čáry. Všechny se odehrály za vlády Chufevových předchůdců.

V jednom z příběhů čaroděj Ubaoner odhalí, že manželka krále Nebky má milostný poměr. Proto vymodeluje z vosku krokodýla, který ožije při prvním kontaktu s vodou a mění se ve skutečné zvíře. To potom nápadníka chytne a stáhne na dno. Nevěrná králova žena je zapálena a hozena do řeky.

Po tomto sdělení Dedi upozornil Chufeva, že se mu Pdut nepodaří získat. Je totiž předurčeno, že budou nalezeny až později.

Odradilo to Chufeva od pátrání, jak napovídá text na papyru, nebo se přece jen pokusil Pdut najít? A pokud ano, kde po nich slídl? Nebyla onou původní svatyní myšlena právě Velká pyramida? Nechal ji Chufev prohledat, aby získal Thowtovy plány? (*Záhadou tajných knih boha Thowta se zabývá 2. kapitola.*)

Domnívám se, že kladná odpověď na tuto otázku nám zároveň napovídá, proč je uvnitř pyramidy kartuše s Chufevovým jménem. Když se plukovník Vyse v roce 1837 proplazil úzkým tunelem z chodby před královou komnatou do spodní odlehčovací komory, překvapilo ho, že dno je zcela pokryté vrstvou prachu. „*Na podlaze byly rovnoměrně rozloženy tmavé usazeniny, do kterých se otiskl každý krok. Strop byl dokonale vyhlazen a jeho spáry byly velice tenké,*“ zapsal Vyse do svého deníku. Stejný prach byl nalezen i o patro výše. Odkud se v obou dolních komorách vzal, se nikdy nepodařilo vysvětlit. Do uzavřeného prostoru v samém srdci pyramidy se přece nemůže prašit.

Řešení této záhady je jednoduché. Předpokládejme, že Chufev nechal důkladně prohledat vnitřní prostory pyramidy. Jeho lidé objevili tunel

vedoucí ke spodní odlehčovací komoře a všimli si břidlicových desek, které tvořily strop – a jak se vzápětí ukázalo i podlahu – výše položené místnosti. Jednu z desek odstranili a protáhli se o patro výše. Tam hledali další možnost, jak se dostat dál, a pokračovali až do nejvrchnější komory, kde jejich cestu zastavily mohutné, šikmo uložené bloky. Dostali se do nejvýše umístěného vnitřního prostoru celé pyramidy. Dosáhli absolutního vrcholu, a i když v komoře nic nenašli, zanechali zde po sobě památku – kartuš s faraonovým jménem. Zabodli státní vlajku do vrcholu Mount Everestu. Vztyčili panovníkovu zástavu na nově objeveném území. Mnozí z těch, kteří do těchto prostor zavítali v minulém a předminulém století, se zachovali stejně. A tak jsou stěny odlehčovacích komor přímo poseté jmény novodobých návštěvníků. Připomeňme si, že ti, kteří před více než čtyřmi a půl tisíci lety rudou barvou namalovali faraonovu kartuš, se podepsali jako přátelé Chufeva. Bylo to příliš sebevědomé? Výpravu musely tvořit jen důkladně prověřené osoby. Uvědomme si, co vlastně faraon hledal. Toužil získat znalosti samotných bohů. Knihy tajných vědomostí, které se nesměly dostat do nepovolných rukou. Je zřejmé, že pro tak choulostivou operaci panovník vybral jen ty, kterým absolutně důvěřoval, a kteří se proto právem mohli považovat za Chufevovy přátele. Členové tohoto týmu si jistě uvědomovali, že vnikli do hájemství bohyně Eset, paní Velké pyramidy, a cítili nutnost uvést komory do původního stavu. Jak sestupovali k tunelu, postupně uzavírali komory nad sebou. Při odstraňování i ukládání břidlicových desek, a možná i celých kamenných bloků, se samozřejmě prášilo. Prach přirozeně klesal dolů. Jeho množství v místnostech, jimiž se nejčastěji procházelo, postupně rostlo. Proto prach nacházíme jen ve dvou dolních komorách a nikoli nahore, kde strop zůstal nedotčen. Stopy po této cestě dnes již nedokážeme odhalit. Dokonale je zničil plukovník Vyse. Při cestě k horním komorám byl netrpělivý. Nedokázal čekat, až jeho dělníci najdou a připraví cestu. Použil trhavinu a v mase kamenů prorazil novou chodbu. I když byla horní odlehčovací komora téměř s jistotou prázdná, je možné, že v jiných částech Velké pyramidy byl Chufev úspěšnější a alespoň nějaké neobvyklé poznatky získal. Nečekaně se totiž sám prohlásil za živého boha a nechal zrušit veškeré chrámy a uctívání tradičních božstev. Byl to jen zpupný projev nadutého tyrana a despoty, nebo mu sebevědomí dodaly znalosti, jimiž v té době nemohl disponovat nikdo jiný?

Podezření zesiluje strohá zmínka kněze Manehta, podle níž Chufev sepsal jakousi posvátnou knihu. Odkud faraon čerpal inspiraci pro její tvorbu a čím se v ní zabýval? O obsahu tohoto spisu není nic známo. Kniha se totiž dosud nenašla.

NAD STAVENIŠTĚM TRVALE NEJASNO

„Jsou to hory kamenů na horách kamenů a duch nesnadno chápe, jakým způsobem mohly být jejich obrovské kvádry vyzdviženy do výšky a jakými prostředky mohla být tato nesmírná díla vytvořena lidmi,“ zaznamenal své pochybnosti o stavitelích pyramid Filon Byzantský.

Jeho předchůdce Herodot má ale jasno. (Chufev) „...*Poručil, aby přivlékali k Nilu kameny z lomů v Arabských horách; když je přivezli po lodích přes řeku, nařídil jim, aby je vyložili a dovlekli k Libyjskému pohoří. Pracovali ve skupinách po sto tisících lidech, každá vždy tři měsíce bez přestání. Deset let trvalo utlačovanému lidu, než postavil cestu, po které se pyramidy tahaly. Vzniklo tak dílo téměř stejně velké jako sama pyramida. Cesta je dlouhá pět stadií (asi 900 metrů), široká deset sáhů (18 metrů), je z hlazeného kamene a jsou na ní vytesány obrazy. Deset let trvala stavba cesty a práce na pahorku, na němž stojí pyramidy, jakož i stavba podzemních síní, které si dal vybudovat jako místo pohřbu na ostrově, kolem něhož dal zavést kanál z Nilu. Stavba samotné pyramidy trvala dvacet let.*“

Egyptologové se shodli, že je to nejpravděpodobnější vysvětlení, jak byla Velká pyramida postavena, a přijali za svou hypotézu, podle níž byly ze skály vylamovány velké kusy vápence, které byly opracovány jen s pomocí kamenných nástrojů, dopravovány lodmi a na saních na pyramidové pole a po rampě, která od břehu Nilu zvolna stoupala vzhůru, anebo pyramidu spirálovitě obtáčela, zvedány do obrovské výše.

Zní to jasně a srozumitelně, pokud ovšem nepopustíme uzdu zdravému selskému rozumu a nenecháme promluvit strohou řeč čísel. Britští odborníci na organizaci práce vypočetli, že tak velký počet lidí by vůbec nebyl schopen se na staveništi účelně pohybovat. Maximálně lze hovořit o 10 000 dělníků, z nichž jen 5 000 bylo stabilními kádry, zatímco ostatní přicházeli budovat pyramidy jen po dobu čtyř měsíců, kdy rozvodněný Nil zaplavil jejich pole. Dalších 10 000 zajišťovalo logistiku. Tento poznatek potvrzují i nedávné výzkumy historiků.

I kdybychom pominuli všechny jiné potřebné profese, včetně nezbytného zázemí v podobě stravovacích služeb, a připustili, že všech 5 000 stabilních zaměstnanců tvořili jen kameníci, nedobereme se uspokojivé denní normy.

Velká pyramida měří 137,3 metru a původně byla ještě o téměř deset metrů vyšší. Rozkládá se na ploše 5,4 hektaru, když jedna strana její základny je dlouhá 232,4 metru. Celá kamenná hora má objem 2 350 000 m³, dosahuje hmotnosti téměř sedm milionů tun a skládá se z minimálně

2 300 000 kvádrů. Některé z nich dosahují váhy až 60 tun. Stavba údajně trvala dvacet let. Na jednoho kameníka tedy vychází úkol osekát primitivním náradím jeden rozměrný kvádr každých čtrnáct dnů. Dnes by i při využití kvalitních ocelových nástrojů trvala tato práce jednomu muži měsíc až šest týdnů podle tvrdosti vápence. A pokračujme v našem početním cvičení dále. Při třech stech pracovních dnech v roce (*starí Egypťané měli každý desátý den volno a navíc slavili náboženské svátky*) by muselo být denně dopraveno, zvednuto a uloženo 383 kvádrů. Což by při deseti-hodinové pracovní době, o níž lze s úspěchem pochybovat, znamenalo, že byl každý z těchto obrovských kamenných bloků zabudován za minutu a půl. Představme si tu situaci – jak pyramida rostla vzhůru na stále se zmenšující pracovní ploše, dělníci za pouhých devadesát sekund přivezli, vyzvedli a precizně uložili jeden asi čtyři tuny těžký kvádr, jako kdyby to byla pouhá cihla. K tomu, jen tak mimochodem, stačili ještě precizně zabudovávat nesmírně těžké překladové bloky (*jen devět monolitů, které tvoří strop královny komory, má celkovou hmotnost 400 tun*), vytvářet dokonale řešené chodby a komory, neomylně přesně vést napříč gigantickým tělem pyramidy několik šachet a tunelů a pak celé monstrum obložit bílým vápencem. Má-li Herodot pravdu, žádný další čas jim ale k tomu nezbyl. Museli ho ušetřit na oné minutě a půl určené pro ukládání každého z kvádrů. Takovou brigádu supermanů by dnešní stavební firmy jistě rády platily zlatem – a ještě by na tom bohatě vydělaly.

Také doprava materiálu vyžadovala skutečně sisyfovskou námahu. Traduje se, že těžké bloky byly taženy na saních nebo po mokrému dříví. Ale po jaké cestě?

Hypotéza o rampě, spirálovitě obtáčející celý kamenný kolos, se zdá být pořádně přitažená za vlasy. Taková rampa by totiž svým objemem musela být minimálně dvakrát větší než samotná pyramida. Představovala by tedy více než pět milionů kubických metrů horniny, kamení a dřeva, které by bylo nutné do ní zabudovat, aby se nesesouvala. Odkud bylo tak obrovské množství odebráno a kam po dokončení stavby zase zmizelo? Proč jsme po něm doposud nenašli ani stopu? Jak dlouho by vybudování rampy trvalo a kolik dalších lidí by se na něm muselo podílet? Souhlasil by faraon, aby tak významná stavba byla na celá desetiletí vlastně uvězněna v kopci hlíny?

Historikové tvrdí, že Velká pyramida má tři různé komory v různých výších proto, že si Chufev přál, aby byla jeho hrobka kdykoliv připravena. Jak by ale jeho mumii dopravili dovnitř, když by byl vchod při použití této stavební technologie zavalen statisíci tunami kompaktního náspu? A pokud

namítáme, že rampa mohla stoupat jen k jedné straně pyramidy, pak nesmíme zapomenout, že aby bylo zajištěno její stoupání 1:10, začínala by ve vzdálenosti 1 830 metrů a její celková délka by přesáhla dva kilometry.

Herodot má i v této otázce jasno: „*Pyramida sama byla stavěna stupňovitě, někteří říkají jako hradby, jiní jako schodiště. Když postavili první stupeň, zvedali ostatní kameny zařízením sestaveným z krátkých dřevěných prken na první schod. (Vojtěch Zamarovský upozorňuje, že Herodot zde použil výraz méchanes, což se dá přeložit jako stroj, přístroj nebo přímo mechanismus – pozn. aut.) Jakmile se tam kámen dostal, položili jej na další zařízení postavené na prvním stupni, odkud byl vytažen na druhý schod k dalšímu zařízení. Kolik bylo stupňů, tolik bylo zařízení – ledaže by bylo jen jedno, jež by přenášelo ze schodu na schod...*“

Soudobí egyptologové si uvědomují, že tato primitivní technologie odpovídá spíše Herodotovým představám a znalostem než skutečnosti. Proto se snaží najít jinou odpověď na otázku, jak vlastně byla Velká pyramida postavena.

LÉTAJÍCÍ KAMENY

Vědci z Michiganské univerzity se domnívají, že se už v době Chufeva používaly nákladní výtahy. Kamenný kvádr byl prý upevněn mezi dvě dřevěná kola tak, že kvádr vlastně tvořil jejich spojnicí, otáčející se osu. S pomocí lan pak dělníci tahali náklad nahoru. Jak pevná by asi musela být kola, z nichž každé, i v případě nejmenších kamenů, neslo minimálně dvě tuny? Z jakého dřeva byla vyrobena, když Egypt vždy postrádal dostatek vzrostlých stromů? Proč jsme dosud nenašli pozůstatek ani jediného z těchto kol? A jak byly dopravovány desítky tun těžké překlady?

Kola by se s takovým nákladem v písku ani nepohnula. Bez dostatečně tvrdé kamenné cesty by doprava nebyla možná. Pokud Chufev postavil takovou přípojku na staveniště, kam se poděla? Proč po ní nenalzáme ani stopu? A jak stavitelé dostávali kvádry nahoru?

„*Zavěšovali je pod obrovské draky, které pouštní vítr zvedal k obloze,*“ tvrdí zcela vážně amatérská egyptoložka Maureen Clemmonsová. Svůj názor se pokusila ověřit s týmem odborníků na aeronautiku v Kalifornském technologickém institutu. Experti navrhli speciálního draka kombinovaného s kladkostrojem a také ho postavili. Při zkoušce v Mohavské poušti jim foukal vítr o rychlosti 22 kilometrů za hodinu. To stačilo k tomu, aby zkonstruovaný drak zvedl ze země téměř čtyřtunový kámen. Náklad se

Byly několik tun těžké vápencové kvádry zvedány pomocí obrovských draků?

udržel ve vzduchu 25 sekund. Vydaná zpráva nesděluje, jaké výšky při tom bylo dosaženo.

Na celém pokusu není udivující zjevně bláznivý nápad autorky teorie jako skutečnost, že se tým, který pokus připravil, nezabýval otázkami, zda by vůbec bylo možné zvednout tímto způsobem kameny až do výše téměř 150 metrů. Jak dlouhá by musela být lana, jimiž by byl drak připoután, kolik lidí by muselo tak obrovské monstrum držet na uzdě, a především co by se stalo, kdyby vítr zeslábl a náklad se zřítíl?

Clemmonsová je přesto přesvědčena, že se nemýlí. *„Egyptané pili už k snídani pivo a pili je i k obědu a k večeři. Myslím, že je to důležitý aspekt celé věci. Já, když si dám dvě piva, tak nejsem schopna tlačit nebo cokoli tahat,“* žertuje a pak již vážně dodává: *„Když se podíváte na střed vrcholu každé pyramidy, uvidíte křídla. Myslím, že se nám tak pokusili Egyptané sdělit, jak pyramidy stavěli.“*

Clemmonsová má zřejmě na mysli leštěné černé kameny – pyramidiony, které bývaly umístěny na vrcholech pyramid. V jejich středu se často nachází vyobrazení okřídleného slunečního kotouče. Jistě to však není symbol draka, kterým si stavitelé ulehčovali práci, ale spíš náznak spojení s nebesy.

HROBKY? ALE KDEPAK...

Pyramidy měly být důstojným a bezpečným místem pro ostatky faraonů. Tuto obecně rozšířenou představu nemilosrdně popravila samotná skutečnost. Ani v jedné z pyramid nebyla nalezena mumie jejího majitele. Av mnoha případech ani sarkofág. Faraoni, i když s nesmírnou námahou vybudovali gigantické hory kamení, se pak nechali pohřbít jinde.

Vratme se do Sakkáry k Džoserově stupňovité pyramidě. Její stavitel Imhotep nejméně šestkrát rozšiřoval a zvyšoval původní mastabu, až se rozrostla do rozměrů na svou dobu nebývalých. Rozkládá se na ploše 109 krát 121 metrů a jejich šest stupňů se vzpíná do výše 61 metrů. Pohřební komora je ale tak malá, že se do ní sarkofág vůbec nevejde. Je možné, aby královský architekt, později povýšený mezi uctívaná božstva, udělal tak obrovskou chybu?

Jistě ne!

Komora prostě nikdy nebyla určena k pohřbu. Záhada je o to větší, že i v další, takzvané jižní hrobce, opatřené nápisy s faraonovým jménem, nemohlo být tělo uloženo. Prostor o ploše pouze 1,6 m² se nachází více než 27 metrů pod zemí a lze do něj vstoupit jen úzkým otvorem ve stropě. Mumie by se do něj dala jen vhodit – a pak by uvnitř stála, nedůstojně opřená o zeď. Vybudovat tak hluboko uloženou skrýš představovalo nesmírnou námahu, a přesto je prázdná. K čemu byla určena, se nikdy nepodařilo zjistit. Džoser se nechal pohřbít v původní primitivní mastabě. Proč tedy věnoval tolik úsilí, aby nad ní postavil pyramidu?

Jeho syn Sechemchet šel přesně v otcových šlépějích a zanechal překvapeným archeologům oči pro pláč a plnou náruč dohadů. Z jeho pyramidy o rozměrech 120 krát 120 metrů se dochoval jen první stupeň a část druhého. Přesto byl pod ní nalezen zapečetěný králův sarkofág, na němž ještě ležel pohřební věnec. Hladké neporušené zdi dokazovaly, že do pohřební komory nevstoupila lidská noha ode dne, kdy ji faraonovi služebníci zazdili. Očekávala se velká senzace – a přišlo velké zklamání. Když dělníci pod vedením egyptského archeologa Z. M. Gonéma odstranili 250 kilogramů těžké víko, nevěřili vlastním očím. Sarkofág byl prázdný. Prokazatelně v něm nikdy nikdo neležel.

Faraonovi Snofrevovi se připisují dokonce tři pyramidy. Dvě u Dášúru postavil sám, třetí v Médúmu se pokusil dostavět po svém otci Hunejovi. Nikdo nedokáže vysvětlit, k čemu faraon potřeboval tři hrobky. Navíc ani v jedné z nich nebyl nalezen sarkofág.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Egyptské záhady*** .
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.